

Nieuws

Column

Principes

In het nieuws laatst een homoseksuele politicus van de Christen-Unie die zijn bestuursfunctie neerlegt vanwege het partijstandpunt over homoseksualiteit. In eerste instantie vraag je je af: wat doet zo iemand bij die partij?

Ik moest meteen denken aan een aflevering van mijn favoriete TV-serie *The West Wing*. Daarin legt een Republikeinse politicus aan het stafid van de liberal president Bartlett uit waarom hij als homo lid is van een partij die homoseksualiteit verafschuwt: 'Ik ben het met 95% van hun standpunten eens, en de rest probeer ik van binnenuit te veranderen'. En hij voegt eraan toe: 'Julie *gun control people* zouden een voorbeeld aan mij moeten nemen. Wordt massaal lid van de machtige National Rifle Association, en zorg dat er een amendement wordt aangenomen dat het dragen van wapens verbiedt'. Vechten voor je principes, en van binnenuit zaken proberen te veranderen, dat is een nobel streven.

Als je goed kijkt, zijn er veel meer gevallen bekend die vergelijkbaar zijn met deze ChristenUnie-kwestie. Denk aan die strijdbare maar enigszins droevige mevrouw die jarenlang heeft geprobeerd hogerop te komen in de SGP, maar stuitte op het verbod voor vrouwen om politiek te bedrijven in die partij. Hoe het met haar is afgelopen, weet ik eigenlijk niet.

Maar er is wel een belangrijk verschil tussen de Republiek uit *The West Wing* en de genoemde Nederlandse gevallen. Want in de Verenigde Staten heb je een tweepartijstelsel – er zijn wel andere partijen dan de Republikeinen en de Democraten, maar hun rol is verwaarloosbaar – terwijl wij in Nederland een heel pluriform politiek bestel kennen. Veel meer keus dus om je bij een andere partij aan te sluiten, of er zelf eentje op te richten. Bovendien behoort het verzet tegen praktiserende homoseksuelen en tegen vrouwen in de politiek tot het kerngedachtegoed van respectievelijk de ChristenUnie en de SGP. En hoewel ik veel respect heb voor mensen die strijden voor hun principes, vraag ik me toch ook in tweede instantie af: wat doet zo iemand bij die partij?

Reageren? klaartje.peters@rePublic.nl

Klaartje Peters (39) is zelfstandig onderzoeker en publicist.

Gr ni

Grensgemeenten kampen met steeds meer overlast van drugstoeristen. Bergen op Zoom en Roosendaal sluiten daarom de coffeeshops. Dat gaat de andere grensgemeenten te ver. Maar ook zij willen verandering.

SOFTDRUGS

Tekst pieter.verbeek@rePublic.nl
Beeld Robin Utrecht

.....
Duizenden drugstoeristen per week die wildplassen, voor verkeersopstoppingen zorgen en het gevoel van onveiligheid vergroten. Het is alledaagse realiteit voor gemeenten als Terneuzen, Venlo, Maastricht en Breda. Toch vindt het besluit van de twee West-Brabantse gemeenten Bergen op Zoom en Roosendaal om coffeeshops te slui-

ten geen navolging bij collega grensgemeenten. Sluiten van coffeeshops is de kop in het zand steken, vindt Gert-Jan Willems, adviseur openbare orde en veiligheid van de gemeente Emmen. 'De handel gaat dan gewoon ondergronds verder of verplaatst zich naar een andere gemeente. Juist om dat te voorkomen hebben we dit beleid opgezet.' De paar duizend Duitsers per week in Emmen geven niet zo'n overlast als de drugstoeristen aan de zuidgrens.

Vrijwilligers ook verzekerd

Alle 4 miljoen vrijwilligers in Nederland kunnen vanaf 1 januari 2009 gratis verzekerd worden tegen de risico's die zij lopen bij het uitoefenen van hun vrijwilligerswerk. De VNG heeft een collectieve verzekering ontwikkeld. Daarmee laten gemeenten vrijwilligers bij ongevallen niet in de kou staan en bevorderen ze participatie en betrokkenheid van mensen in hun buurt of vereniging.

Rotterdam staat op scherp

De draaiboeken voor een dreigende stroomstoring liggen klaar. Bewoners van het noorden van de stad en het centrum doen er verstandig aan voldoende drinkwater, batterijen en kaarsen in huis te hebben. De gemeente en Eneco doen groot onderhoud. Met een kleine kans op een stroomstoring.

Public 23
er 2008

ensgemeenten toe aan euw softdrugsbeleid

Krom beleid

Officieel is de handel in softdrugs volgens de Opiumwet verboden. Maar sinds de jaren zeventig laat Nederland oogluikend toe dat de verkoop ervan in gereguleerde coffeeshops wel mag. Met als doel de gebruikers uit de illegale sferen te halen. Alleen de bevoorrading van de coffeeshops blijft strafbaar. Al jaren wordt er gepleit voor herziening van dit dubbelhartige beleid. De nadruk lag eerst op legalisering, nu lijkt het kabinet vooral aan te sturen op terugdringing van het aantal coffeeshops. Tien jaar geleden had Nederland nog 1.400 coffeeshops, nu is dat bijna de helft.

sluiting van coffeeshops, dan valt volgens hem een van de hoekstenen van het hele coffeeshopbeleid weg. 'We zijn de coffeeshops gaan gedogen om de problemen eromheen beheersbaar te maken. Dat is niet zo gebleken, het is alleen maar erger geworden.' Bruls noemt het 'helemaal niet zo vanzelfsprekend' dat buitenlandse drugstoeristen bij sluiting van coffeeshops naar Nederland blijven komen. 'Niet zozeer de drugs zelf zijn de aantrekkingskracht, maar de omstandigheden eromheen. De coffeeshop staat toch borg voor een bepaalde kwaliteit. Haal je die omstandigheden weg, dan stappen buitenlanders echt niet in hun auto om honderd kilometer verderop illegaal softdrugs te kopen. Dat kunnen ze in eigen land ook. Mocht dit straks in Bergen op Zoom en Roosendaal echt zo uitpakken dan betekent dat een kleine revolutie.'

EUROPESE WETGEVING

Die revolutie leek al eerder te beginnen toen Terneuzen de coffeeshop Checkpoint sloot, met 2.500 bezoekers per dag de grootste van Nederland. Het aantal drugstoeristen

nam met 75 procent af en de handel op straat nam niet waarneembaar toe. Totdat de andere coffeeshop in de stad vorige maand ook tijdelijk de handel sloot. Sindsdien begon het aantal klachten wel toe te nemen. Terneuzen pleit nu voor het openhouden van gedoogde verkooppunten, maar wil het buitenlandse bezoekers daarbij juist lastiger maken drugs te kopen. De vraag hoe dit te doen ligt nu bij minister Hirsch Ballin. Die moet kijken wat er mogelijk is met Europese wetgeving. Het wordt tijd dat de politiek knopen gaat doorhakken, vindt hoogleraar criminologie Henk van de Bunt van de Erasmus Universiteit. 'We gedogen al veel te lang. Dat hoor je tijdelijk te doen in afwachting van iets nieuws en niet 35 jaar lang. De permanente staat van gedogen zorgt voor spanning. Onafwendbaar stevenen we af op het moment dat de politiek moet beslissen. Of je reguleert het of je verbiedt het. In ieder geval is de tijd van pappen en nathouden voorbij.'

+www.bergenopzoom.nl
+www.roosendaal.nl

Maar ook die gemeenten zien net als Nijmegen, Heerlen, Enschede en Sittard-Geleen niks in het sluiten van coffeeshops als oplossing tegen overlast. Dat er wat moet veranderen beamen alle grensgemeenten wel. Door het besluit van Bergen op Zoom en Roosendaal is de discussie over het gedoogbeleid weer opgelaaid. Zo beklagt Breda zich erover dat 'het beleid alle kanten opschiet' en pleit burgemeester Leers van Maastricht voor een landelijke aanpak. Eind november nodigt hij alle gemeenten die met problemen rond coffeeshops kampen in zijn stad uit.

VERPLAATSEN

Gemeenten zijn momenteel zelf verantwoordelijk voor de

uitvoering van het gedoogbeleid. Venlo is een gemeente die er succes mee boekte. Het verplaatste een aantal coffeeshops uit het centrum naar een voormalig truckersrestaurant vlakbij de grens. Sindsdien is het centrum volgens burgemeester Hubert Bruls veel veiliger geworden. Het model van Venlo inspireert meerdere gemeenten, waaronder Maastricht en Breda. De laatste gemeente houdt rekening met extra overlast nu de buurgemeenten hun coffeeshops sluiten.

Ook al is Bruls geen voorstander van het sluiten van coffeeshops toch gaat hij nauwlettend volgen hoe het afloopt in West-Brabant. Want mocht blijken dat de overlast inderdaad verdwijnt bij de